

Egy jó tévé-portréről

Figyelemre méltó a televízió az a törekvése, hogy az emberi sorsok, emberi egyéniségek ábrázolásában mindinkább iparkodik megteremteni a „televíziós portréfestészet” sajátos műfaji-művészi formanyelvét. A műfaj korlátlan lehetőségeket kínál mind a portrék alanyainak, mind a megszólaltatásukra válalkozó riportereknek, kinek-kinek saját vérmérséklete, műveltsége s elfogódottsága, vagy magabiztossága szerint.

E törekvés — majdnem iskola — kitűnő eredményeképpen láthatuk a közelmúltban a képernyő előtt Komját Irént, akivel Szepesi György folytatott egy — hogyan is lehetne pontosan meghatározni? — közéleti magánbeszélgetést. Alapvetően nehéz elképzelni nagyobb távolságot, mint amellykorát a robban-

kony Szepesi és a halk, tartózkodó Komját Irén között elképzeltünk. Hangsúlyozni kell, hogy az elképzéseket a végeredmény, a portré tapintatos tónusai — megcáfolták, a műfaj változatain belül olyan kitűnő alkotás szem- és fültanúi lehettünk, amelyet tanítani kellene a kezdő tv-riporterek iskolájában.

A politikus asszony, a közéleti szereplő és az író egyéniségét Szepesi György igyekezett oly módon közös nevezőre hozni, hogy egyik jellemző vonás se fedje túlságosan a riport alanyának hallatlanul finom intellektusát, szerénységét és bölcsességét. „Olyan riportalany, mint Komját Irén — könnyű” mondhatnák a könnyen ítélkezők, mi azonban — némi televíziós gyakorlat birtokában nyugodtan mondhatjuk, mi sem ne-

hezebb, mint egy ilyen sokszínű asszonyi egyéniséget, aki forradalmárok között élt, aki megismerte az emigráció keserűségeit és bukatót, s minderről hívős tárgyilagossággal vallott későbbi műveiben — olyan izgalmas emberközelségből exponálni, ahogyan azt Szepesi tette sok tapintattal, önmérséklettel és gyöngédséggel.

Ez a portré azt is megbizonyította, hogy két ember kötetlen beszélgetése mindössze néhány fotóbévágással, különösebben attraktív eszközök és drámai fordulatok nélkül is lebilincselően érdekes, tanulmányos és hiteles lehet. Mindössze két ember kell hozzá. Az egyik, akinek van mondanivalója és a másik, aki tudja, hogyan kell feltűnés nélkül rákérdezni.

BARÓTI GÉZA

Komját Irén és Szepesi György

